

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1977-1978.

3 NOVEMBER 1977

WETSVOORSTEL

betreffende het openbaar onderzoek.

(Ingediend door de heer Maystadt.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het openbaar onderzoek kan een doeltreffend middel zijn om de inwoners te informeren en hen bij de totstandkoming van overheidsbeslissingen te betrekken.

Nu is het zo dat de grote verscheidenheid van de teksten, de ontoereikende ruchtbaarheid die eraan wordt gegeven en het feit dat bepaalde voorschriften verouderd zijn, vaak afbreuk doen aan de doelmatigheid van het procédé.

Om aan het openbaar onderzoek de plaats te geven die het verdient in het raam van de democratisering van ons overheidsbestel, lijkt het noodzakelijk dat op dit gebied wettelijke maatregelen worden genomen, ten einde aan de diverse bestaande procedures een essentiële kern te geven: er zou een procedure van openbaar onderzoek georganiseerd moeten worden, die met een minimum aan formaliteiten gepaard zou gaan en met bijzondere reglementeringen aangevuld zou kunnen worden.

Dit wetsvoorstel strekt ertoe zulk een eenvormige procedure tot stand te brengen. Het leunt aan enerzijds bij het werk van de heer Devreux (verhandeling in politieke en bestuurswetenschappen, U. L. B., 1974) en anderzijds bij dat van Mej. Rigaux en de heren Dewit en Dumont (werk over een bestuursrechtelijk onderwerp, U. C. L., 1977).

Aan het opmaken van één enkele tekst voor de grondregels over het openbaar onderzoek zijn drie voordelen verbonden:

1° de overheid moet maar één enkele tekst toepassen, die zij bijgevolg goed kent; zo worden empirische oplossingen, die « naar analogie » tot stand komen, vermeden en wordt de doeltreffendheid in de hand gewerkt;

2° de particulieren krijgen meer rechtszekerheid en kunnen beter bij de actie van de overheid worden betrokken;

3° de gerechtelijke controle kan scherper en met meer samenhang geschieden.

Chambre des Représentants

SESSION 1977-1978.

3 NOVEMBRE 1977

PROPOSITION DE LOI

relative à l'enquête publique.

(Déposée par M. Maystadt.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'enquête publique peut constituer un moyen efficace pour informer et faire participer les citoyens à l'élaboration des décisions administratives.

Toutefois, la grande diversité des textes, le caractère suranné de certaines prescriptions et l'insuffisance de la publicité réduisent souvent l'efficacité du procédé.

Pour donner à l'enquête publique la place qu'elle mérite dans la démocratisation de la vie administrative, une intervention législative paraît indispensable. Celle-ci doit avoir pour but de dégager, des diverses procédures existantes, un noyau commun et essentiel: il y aurait une procédure d'enquête publique, composée d'un minimum de formalités et susceptible d'être complétée par des réglementations particulières.

La présente proposition tend à réaliser cette uniformisation sur la base de travaux réalisés d'une part, par M. Devreux (mémoire de licence en sciences politiques et administratives, U. L. B., 1974) et, d'autre part, par Mlle Rigaux et MM. Dewit et Dumont (travail de droit administratif, U. C. L., 1977).

La fixation dans un texte unique des principales règles qui doivent régir l'enquête publique, présente trois avantages:

1° l'administration n'a qu'un seul texte à appliquer et, par conséquent, elle le connaît bien; cela évite l'empirisme des solutions « par analogie » et favorise l'efficacité;

2° les particuliers bénéficient d'une plus grande sécurité juridique et peuvent mieux participer à l'action administrative.

3° le contrôle juridictionnel peut s'exercer d'une façon plus affirmée et plus cohérente.

In hoofdzaak gaat ons voorstel uit van de regels vervat in drie recente besluiten die op voorstel van Minister Califice werden genomen :

— het koninklijk besluit van 19 juli 1976 waarbij regels worden gesteld op de vestiging van vakantiedorpen in het Waalse gewest;

— het koninklijk besluit van 27 december 1976 waarbij regelen worden gesteld op de vestiging van weekendverblijfparken in het Waalse gewest;

— het koninklijk besluit van 21 januari 1977 tot bepaling, voor het Waalse gewest, van de wijze van openbaarmaking van sommige bouw- en verkavelingsaanvragen.

Uit deze teksten blijkt immers dat er overeenstemming bestaat over een zeer democratische procedure, waaraan een drievoudige bezorgdheid ten grondslag ligt : een moderne en doeltreffende wijze van bekendmaking, de toegang tot het onderzoek voor iedereen die eraan deel wenst te nemen en de uitgesproken wil dat de overheid de uitgebrachte adviezen zorgvuldig moet bestuderen.

Het ware wenselijk de oude procedure aan te passen aan dit nieuwe schema, dat beter aan de huidige verlangens van de ingezetenen beantwoordt.

* * *

Commentaar op de artikelen.

Artikel 1.

In dit artikel worden de beslissingen opgesomd die vatbaar zijn voor een voorafgaand openbaar onderzoek in de hieronder bepaalde vormen en volgens de hieronder bepaalde regels.

De meeste van die maatregelen vergen een voorafgaand onderzoek op grond van talrijke van kracht zijnde bepalingen.

Er zij nochtans op gewezen dat het voorstel in een onderzoek voorziet nog vóór enig onteigeningsbesluit is genomen, ongeacht de onteigenende instantie of de gevolgde procedure, alsmede vóór elke afstand van rechten op de openbare wegen, hetzij door vergunning hetzij door concessie.

Art. 2.

In dit artikel wordt de inhoud bepaald van de bekendmaking waarin de indiening van de aanvraag of van de aan een onderzoek onderworpen ontwerp-beslissing wordt aangekondigd.

De huidige teksten zijn dikwijls weinig nauwkeurig op dat gebied. Er moet worden bepaald dat in deze bekendmaking duidelijk melding zal worden gemaakt van :

- de begin- en einddatum van het onderzoek;
- het onderwerp van de voor onderzoek vatbare maatregel;
- de dagen, uren en plaats waarop iedereen van het dossier kennis kan nemen;
- het adres waarop opmerkingen moeten toekomen of het orgaan dat bevoegd is om de mondelinge verklaringen op te nemen.

Pour l'essentiel, notre proposition s'inspire des règles prévues dans trois arrêtés récents, pris sur la proposition du Ministre A. Califice :

— l'arrêté royal du 19 juillet 1976 réglementant l'établissement de villages de vacances dans la région wallonne;

— l'arrêté royal du 27 décembre 1976 réglementant l'établissement de parcs résidentiels de week-end dans la région wallonne;

— l'arrêté royal du 21 janvier 1977 déterminant, pour la région wallonne, les modalités de publicité de certaines demandes de permis de bâtir et de lotir.

En effet, ces textes paraissent refléter un consensus sur une procédure très démocratique inspirée par trois soucis : une publicité moderne et efficace, un accès à l'enquête ouvert à quiconque est désireux d'y participer et une volonté de rendre l'administration très attentive aux avis émis.

Il serait souhaitable d'aligner les procédures anciennes sur ce nouveau schéma qui correspond mieux aux aspirations actuelles des citoyens.

* * *

Commentaire des articles.

Article 1.

Cet article énumère les décisions soumises à une enquête préalable et publique, dans les formes et suivant les règles fixées ci-après.

La plupart de ces mesures font déjà l'objet d'une enquête préalable, en vertu des multiples textes en vigueur.

Toutefois, il convient de remarquer que la proposition de loi prévoit une enquête préalablement à tout arrêté d'expropriation, quel que soit le pouvoir expropriant et quelle que soit la procédure suivie, ainsi qu'à toute cession de droits sur la voirie, que ce soit par permission ou par concession.

Art. 2.

Cet article définit le contenu de l'avis annonçant le dépôt à la maison communale de la demande ou du projet de décision soumis à l'enquête.

Les textes actuels sont souvent peu précis à cet égard. Il y a lieu de prévoir que l'avis doit mentionner clairement :

- la date du début et de la fin de l'enquête;
- l'objet de la mesure soumise à l'enquête;
- les jours, heures et lieu où toute personne peut prendre connaissance du dossier;
- l'adresse à laquelle les observations doivent être envoyées ou l'organe compétent pour enregistrer les déclarations verbales.

Art. 3.

In dit artikel worden het aantal en de vorm van de aanplakbiljetten bepaald.

Het aanplakken, waartoe de aanvrager soms gehouden is, moet door bijzondere teksten geregeld blijven. Alleen de aanplakking waartoe het gemeentebestuur moet overgaan, is voor uniformiteit vatbaar.

Wij stellen het volgende voor :

- het aantal aanplakbiljetten moet in verhouding zijn tot de bevolking en de oppervlakte van de gemeente;
- de kleur (b.v. geel) moet opvallend zijn en eigen aan het openbaar onderzoek;
- de grootte moet altijd dezelfde zijn (b.v. 35 dm²);
- de aanplakbiljetten moeten tijdens de hele duur van het onderzoek goed leesbaar worden gehouden.

Art. 4.

Soms moet een bekendmaking ter kennis worden gebracht van degenen die het meest door de aan het onderzoek onderworpen maatregel kunnen worden getroffen.

De meeste bestaande teksten bepalen zich ertoe te voorzien in een kennisgeving aan de eigenaars van de betrokken onroerende goederen. Waarom zou dit niet tot de huurders en bewoners worden uitgebreid? Dezen worden dikwijls meer getroffen door de aan het onderzoek onderworpen maatregel.

Art. 5.

Dit artikel machtigt de Koning ertoe een aanvullende bekendmaking met door Hem omschreven middelen op te leggen. Er zijn immers grenzen aan de eenvormigheid. De bij de drie in de inleiding aangehaalde koninklijke besluiten voorgeschreven « gele paaltjes » zijn b.v. een uitstekend middel om de aandacht te trekken, maar het gebruik ervan kan niet veralgemeend worden.

Art. 6.

Dit artikel heeft betrekking op de indiening van het dossier, zodat het ter inzage van het publiek ligt. Het bepaalt een termijn van dertig vrije dagen, te rekenen vanaf de dag waarop de aanplakking en de kennisgeving zijn verricht.

Het spreekt vanzelf dat bij bijzondere wetten een langere termijn voorgeschreven kan worden. Een termijn van negentig dagen past b.v. beter bij een onderzoek naar een ontwerp van een plan van aanleg.

Art. 7.

Dit artikel heeft betrekking op de opmerkingen en bezwaren welke « iedereen » in eigen naam of namens een groep kan voorstellen. De uitdrukking « belanghebbenden » is dubbelzinnig in zoverre ze verwarring kan stichten met het « belang » dat vereist is om vóór de Raad van State een verzoek tot nietigverklaring in te dienen.

Tevens moet elke bepaling die inspraak kan ontmoedigen, vermeden worden. Daarom zou een gewone geschreven mededeling of zelfs een mondelinge verklaring aangenomen moeten worden.

Art. 8.

Om het openbaar karakter van het onderzoek te onderlijnen bepaalt dit artikel dat iedereen tegen vergoeding van de administratieve kosten, mededeling kan krijgen van de tijdens het onderzoek gemaakte opmerkingen en geopperde bezwaren.

Art. 3.

Cet article prescrit le nombre et la forme des affiches.

L'affichage auquel le demandeur est parfois tenu, doit rester régi par les textes particuliers. Seul, l'affichage auquel doit procéder l'administration communale se prête à une uniformisation.

Nous proposons :

- un nombre d'affiches proportionnel à la population et à la superficie de la commune;
- une couleur (par exemple : jaune), bien particulière et propre à l'enquête publique;
- une couleur (par exemple : jaune) bien particulière et
- le maintien en parfaite condition de lisibilité pendant toute la durée de l'enquête.

Art. 4.

Il y a parfois lieu de notifier un avis aux administrés susceptibles d'être le plus directement touchés par la mesure soumise à enquête.

La plupart des textes en vigueur se contentent de prévoir une notification aux propriétaires des immeubles concernés. Pourquoi ne pas l'étendre aux locataires et aux occupants? Ces derniers sont souvent plus directement affectés par la mesure soumise à enquête.

Art. 5.

Cet article permet au Roi d'imposer une publicité supplémentaire par des moyens qu'il définit. L'uniformisation a en effet ses limites. Par exemple, les « piquets jaunes » prescrits par les trois arrêtés royaux cités dans l'introduction, sont un excellent moyen d'attirer l'attention, mais ils ne sont pas généralisables.

Art. 6.

Cet article concerne le dépôt du dossier à l'inspection du public. Il prévoit un délai de trente jours francs, prenant cours à dater du jour où l'affichage et la notification ont été accomplis.

Il est évident que des lois particulières pourront prévoir un délai plus long. Par exemple, un délai de nonante jours convient mieux pour une enquête sur un projet de plan d'aménagement.

Art. 7.

Cet article est relatif aux observations et réclamations. Il prévoit que « toute personne » peut en présenter, en son nom et au nom d'un groupe. L'expression « les intéressés » est équivoque dans la mesure où elle entretient la confusion avec « l'intérêt » requis pour agir en annulation devant le Conseil d'Etat.

Il convient aussi d'éviter toute exigence qui serait de nature à décourager la participation. C'est pourquoi un simple écrit ou même une déclaration verbale devrait être admis.

Art. 8.

De façon à accentuer le caractère public de l'enquête, cet article prévoit que toute personne peut obtenir, moyennant remboursement des frais administratifs, communication des observations et réclamations formulées au cours de l'enquête.

Artt. 9 en 10.

Deze artikelen bepalen dat een slotvergadering wordt gehouden, dat een proces-verbaal wordt opgemaakt en dat de tijdens het onderzoek gemaakte opmerkingen en geopenende bezwaren aan de voor beslissing bevoegde overheid worden toegezonden.

Die taken worden aan het college van burgemeester en schepenen opgedragen.

Art. 11.

Dit artikel bepaalt dat de ingevolge het onderzoek getroffen beslissing met redenen wordt omkleed en dat daarin melding wordt gemaakt van de redenen waarom de bevoegde overheid de tijdens het onderzoek gemaakte opmerkingen aanneemt of verwierpt.

Hoewel sommige teksten reeds thans bepalen dat de overheid haar beslissing met redenen moet omkleeden (cfr. artikel 10 van het besluit van de Regent van 11 februari 1946 houdende algemeen reglement voor arbeidsbescherming) voorzien zij echter niet in de verplichting om rechtstreeks de resultaten van het onderzoek te verwijzen. Nu kan het onderzoek alleen zijn volle betekenis krijgen, indien de auteurs van de bezwaren in staat worden gesteld om te oordelen hoe hun bezwaren zijn onderzocht.

Art. 12.

Krachtens dit artikel zijn alle bepalingen van de onderhavige wet voorgeschreven op straffen van nietigheid van de aan een onderzoek onderworpen beslissing.

Het strekt ertoe klaarheid te scheppen op een punt dat thans meestal aan de rechter ter beoordeling wordt overgelaten. In de bij artikel 1 bedoelde gevallen bepalen immers alleen artikel 27 van het koninklijk besluit van 13 september 1919 tot samenordering van de wetten op de mijnen, groeven en graverijen en artikel 4 van de wet van 27 mei 1870 houdende vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten op het stuk van onteigening ten algemene nutte dat de vereisten inzake openbaarmaking op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven. In de andere gevallen komt het de rechter toe te oordelen of de openbaarmaking van « substantiële » aard is (volgens de terminologie van de Raad van State) dan wel « van openbare orde » (volgens de bepaling gebruikt in sommige uitspraken van de hoven en rechtbanken). Zulks heeft ten gevolge gehad dat de rechtspraak ter zake onzeker en weinig duidelijk is.

Zo stelt de Raad van State op het stuk van openbaarmaking niet duidelijk als beginsel dat het om substantiële vormen gaat. In het arrest Gruber verklaart hij dat de ontstentenis van sommige vormen van openbaarmaking « geen aanleiding kan geven tot vernietiging, wanneer blijkt dat zulks de betrokken personen en overheden geenszins in hun belangen schaadt » en dat ter zake (...) verzoeker door het aangeklaagde verzuim in zijn belangen niet werd geschaad, aangezien hij (...) zijn bezwaren heeft ingebracht bij het college van burgemeester en schepenen en bij de bestendige deputatie » (R.v.St. n° 3556 van 7 juli 1954, Verr. 1954, blz. 726).

Deze redenering, die in de huidige stand van het recht juist is, zet degenen die gekant zijn tegen een aan een onderzoek onderworpen maatregel die op gebrekkige wijze openbaar wordt gemaakt, uiteindelijk ertoe aan daar geen deel aan te nemen !

Om een einde te maken aan de huidige dubbelzinnigheid moet de wet duidelijk bepalen dat de bijzonderheden van het onderzoek op straffe van nietigheid worden voorgeschreven.

Art. 9 et 10.

Ces articles prescrivent la tenue d'une séance de clôture, la rédaction d'un procès-verbal et la transmission des observations et réclamations formulées au cours de l'enquête à l'autorité compétente pour prendre la décision.

Ces missions sont confiées au collège des bourgmestre et échevins.

Art. 11.

Cet article prévoit que la décision prise à la suite de l'enquête est motivée et qu'elle indique les raisons pour lesquelles l'autorité compétente se rallie aux observations formulées au cours de l'enquête ou les rejette.

A l'heure actuelle, si certains textes prévoient déjà la nécessité pour l'autorité de motiver sa décision (cf. l'article 10 de l'arrêté du Régent du 11 février 1946 portant règlement général sur la protection du travail), ils ne rendent toutefois pas obligatoire une référence directe aux résultats de l'enquête. Or, si l'enquête doit avoir tout son sens, les réclamants doivent être mis en mesure d'apprécier de quelle façon leurs réclamations ont été examinées.

Art. 12.

Selon cet article, toutes les dispositions de la présente loi sont prescrites à peine de nullité de la décision soumise à enquête.

Il a pour but de clarifier une question qui, le plus souvent, est aujourd'hui laissée à l'appréciation du juge. En effet, dans les cas visés à l'article premier, seuls l'article 27 de l'arrêté royal du 13 septembre 1919 coordonnant les lois sur les mines, minières et carrières et l'article 4 de la loi du 27 mai 1870 portant simplification des formalités administratives en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique prévoient que les formes de publicité sont prescrites à peine de nullité. Dans les autres cas, c'est au juge qu'il revient d'apprécier si elles sont « substantielles » (dans la terminologie du Conseil d'Etat) ou « d'ordre public » (selon la qualification utilisée dans certaines décisions des cours et tribunaux). Il en résulte une jurisprudence hésitante et peu claire.

Ainsi, en ce qui concerne les mesures de publicité, le Conseil d'Etat ne pose pas clairement le principe qu'il s'agit de formes substantielles. Dans l'arrêt Gruber, il affirme que l'omission de certaines mesures de publicité « ne peut donner lieu à annulation lorsqu'il apparaît qu'elle ne lèse pas les intérêts des personnes et autorités concernées » et « qu'en l'espèce (...) l'omission n'a point lésé le requérant dans ses intérêts, étant donné (...) qu'il a formulé ses griefs devant le collège échevinal et devant la députation permanente » (C. E. n° 3556 du 7 juillet 1954, Rec. 1954, p. 671).

A la limite, ce raisonnement, correct en l'état actuel du droit, incite les administrés opposés à une mesure soumise à enquête dont la publicité est déficiente, à ne pas y participer.

Pour dissiper les ambiguïtés actuelles, la loi doit clairement affirmer que les modalités de l'enquête sont prescrites à peine de nullité.

Art. 13.

Dit artikel machtigt de Koning ertoe de thans bestaande teksten aan te passen. Het gaat hoofdzakelijk om de in artikel 1 bedoelde teksten.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Een openbaar onderzoek dient te worden ingesteld in de vormen en volgens de regels bepaald bij deze wet, telkens alvorens een van de onderstaande beslissingen wordt genomen :

- 1) de aanneming van de bijzondere en van de algemene plannen van aanleg voorgeschreven bij de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;
- 2) de toekenning van de verkavelings- of bouwvergunningen welke met toepassing van de voornoemde wet van 29 maart 1962 aan bijzondere maatregelen op het stuk van openbaarmaking zijn onderworpen;
- 3) de machtiging om een vakantiedorp of een weekendverblijfspark te vestigen;
- 4) de verlening van kampeervergunningen met toepassing van de wet van 30 april 1970 op het kamperen;
- 5) de afbakening van bepaalde gemeentelijke gebiedsdelen met toepassing van artikel 35bis van het Veldwetboek;
- 6) de aanneming van de bij de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen bepaalde rooiplannen;
- 7) de verkoop van braakgronden krachtens de wet van 25 maart 1847 over de ontginning van braakgronden;
- 8) elk onteigeningsbesluit, ongeacht de onteigenende macht en de gevolgde procedure;
- 9) elke afstand van rechten op wegen, hetzij door vergunning, hetzij door concessie;
- 10) de toekenning van een concessie krachtens de gecoördineerde wetten op de mijnen, groeven en graverijen;
- 11) de toelating om een gevaarlijke, hinderlijke of ongezonde inrichting te exploiteren;
- 12) de toelating om een bedrijf met een grote verkoopoppervlakte te vestigen met toepassing van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen;
- 13) de toelating om een openbare autobusdienst, een bijzondere autobusdienst of een autocardiensdienst te exploiteren met toepassing van de besluitwet van 30 december 1946 houdende herziennig en coördinatie van de wetgeving betreffende het bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen;
- 14) de toelating om races, oefenwedstrijden of testen van autovoertuigen te organiseren;
- 15) de toelating voor ondergrondse waterwinningen;
- 16) de toelating om een minerale of thermale waterbron te beschermen met toepassing van de wet van 1 augustus 1924 omtrent de bescherming der minerale of thermale wateren;
- 17) de classificering van een onbevaarbare waterloop en de vastlegging van de bijdrage in de kosten die veroorzaakt worden door de bij de wet van 28 december 1967 betreffende onbevaarbare of onvlotbare waterlopen bepaalde werken;

Art. 13.

Cet article habilite le Roi à faire la « toilette » des textes légaux actuellement en vigueur. Il s'agit essentiellement des textes visés à l'article premier.

Ph. MAYSTADT.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

Il y a lieu à enquête publique, dans les formes et suivant les règles fixées par la présente loi, préalablement aux décisions suivantes :

- 1) l'adoption des plans particuliers et des plans généraux d'aménagement prévus par la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme;
- 2) l'octroi de permis de lotir ou de permis de bâtir soumis à des mesures spéciales de publicité en application de la loi précitée du 29 mars 1962;
- 3) l'autorisation d'établir un village de vacances ou un parc résidentiel de week-end;
- 4) la délivrance de permis de camping en application de la loi du 30 avril 1970 sur le camping;
- 5) la délimitation de certaines parties du territoire communal en application de l'article 35bis du Code rural;
- 6) l'adoption des plans d'alignement prévus par la loi du 10 avril 1841 sur les chemins vicinaux;
- 7) la vente de terrains incultes en vertu de la loi du 25 mars 1847 sur le défrichement des terrains incultes;
- 8) tout arrêté d'expropriation, quel que soit le pouvoir expropriant et quelle que soit la procédure suivie;
- 9) toute cession de droits sur la voirie, que ce soit par permission ou par concession;
- 10) l'octroi d'une concession en vertu des lois coordonnées sur les mines, minières et carrières;
- 11) l'autorisation d'exploiter un établissement réputé dangereux, incommode ou insalubre;
- 12) l'autorisation d'implanter une grande surface de vente en application de la loi du 29 juin 1975 relative aux implantations commerciales;
- 13) l'autorisation d'exploiter un service public d'autobus, un service spécial d'autobus ou un service d'autocars en application de l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 portant révision et coordination de la législation relative au transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles;
- 14) l'autorisation d'organiser des courses, entraînements ou essais de véhicules automoteurs;
- 15) l'autorisation de prise d'eau souterraine;
- 16) la décision de protéger une source minérale ou thermale en application de la loi du 1er août 1924 concernant la protection des eaux minérales et thermales;
- 17) le classement d'un cours d'eau non navigable et la fixation d'une part contributive dans les frais occasionnés par les travaux prévus par la loi du 28 décembre 1967 relative aux cours d'eau non navigables ni flottables;

18) elke beslissing genomen met toepassing van een wets- of verordeningbepaling welke in een openbaar onderzoek voorziet en naar de bepalingen van deze wet verwijst.

Art. 2.

Binnen tien dagen na de ontvangst van de aanvraag of van de aan het onderzoek onderworpen ontwerp-beslissing laat het college van burgemeester en schepenen op de gewone aanplakplaatsen alsmede op de rechtstreeks door het ontwerp betrokken plaatsen een bekendmaking aanplakken waarin de indiening van de aanvraag of van het ontwerp op het gemeentehuis wordt aangekondigd en het laat die bekendmaking in twee kranten van de provincie verschijnen.

In die bekendmaking wordt melding gemaakt van :

- a) de begin- en einddatum van het onderzoek;
- b) het juiste onderwerp van de aanvraag of van de aan het onderzoek onderworpen ontwerp-beslissing;
- c) de dagen, uren en plaats waarop van het dossier kennis kan worden genomen;
- d) het adres waarop opmerkingen moeten worden toegezonden of het orgaan dat bevoegd is om de mondelinge verklaringen op te nemen;
- e) de datum en de plaats van de in artikel 9 bepaalde vergadering.

Art. 3.

De Koning bepaalt het aantal aanplakbiljetten rekening houdend met de bevolking en de oppervlakte van de gemeente.

De aanplakbiljetten zijn 35 dm² groot en worden in zwarte letters op geel papier gedrukt.

Ze moeten tijdens de hele duur van het onderzoek door toedoen van het college van burgemeester en schepenen goed leesbaar worden gehouden.

De advertentie in de kranten moet ten minste 1 dm² groot zijn.

Art. 4.

Indien daartoe reden bestaat wordt van de in artikel 2 bepaalde bekendmaking bij aangetekende brief aan de eigenaars, huurders en bewoners van de betrokken onroerende goederen kennis gegeven.

Art. 5.

De Koning bepaalt de gevallen waarin het college van burgemeester en schepenen moet zorgen voor een extra openbaarmaking van de in artikel 2 bepaalde bekendmaking via door Hem te bepalen middelen.

Art. 6.

Het volledige dossier wordt op het gemeentehuis ingediend en is ter inzage van het publiek gedurende een termijn van dertig vrije dagen, te rekenen vanaf de dag waarop alle aanplakkingen en kennisgevingen zijn geschied.

Ten minste één dag per week moet het publiek tot 20 uur van het dossier inzage kunnen nemen.

18) toute décision prise en application d'une disposition légale ou réglementaire qui, prescrivant une enquête publique, renvoie aux dispositions de la présente loi.

Art. 2.

Dans les dix jours de la réception de la demande ou du projet de décision soumise à enquête, le collège des bourgmestre et échevins fait afficher aux endroits habituels d'affichage ainsi qu'aux endroits directement concernés par le projet, et fait publier dans deux journaux de la province, un avis annonçant le dépôt de la demande ou du projet à la maison communale.

Cet avis mentionne :

- a) la date du début et celle de la fin de l'enquête;
- b) l'objet précis de la demande ou du projet de décision soumise à l'enquête;
- c) les jours, heures et lieu où toute personne pourra prendre connaissance du dossier;
- d) l'adresse à laquelle les observations doivent être envoyées ou l'organe compétent pour enregistrer les déclarations verbales;
- e) la date et le lieu de la séance prévue à l'article 9.

Art. 3.

Le Roi prescrit un nombre d'affiches en fonction de la population et de la superficie de la commune.

Les affiches sont de 35 dm² et imprimées en noir sur papier de couleur jaune.

Pendant toute la durée de l'enquête, elles sont maintenues par les soins du collège des bourgmestre et échevins en parfaite condition de lisibilité.

L'annonce dans les journaux est d'une superficie de 1 dm² minimum.

Art. 4.

S'il y a lieu, l'avis prévu à l'article 2 est notifié, par envoi recommandé à la poste, aux propriétaires, locataires et occupants des immeubles concernés.

Art. 5.

Le Roi détermine dans quels cas le collège des bourgmestre et échevins doit donner à l'avis prévu à l'article 2 une publicité supplémentaire par des moyens qu'il définit.

Art. 6.

Le dossier complet est déposé à la maison communale et ouvert à l'inspection du public pendant un délai de trente jours francs, prenant cours à dater du jour où tous les affichages et notifications ont été accomplis.

Au moins un jour par semaine, le dossier doit pouvoir être consulté par le public jusque 20 heures.

Art. 7.

Binnen deze termijn kan iedereen, die in eigen naam of namens een groep opmerkingen wil maken of bezwaren wil indienen, die schriftelijk of mondeling aan het college van burgemeester en schepenen of aan een gemachtigde ambtenaar doen kennen.

Die opmerkingen en bezwaren worden bij het in artikel 9 bepaalde proces-verbaal gevoegd.

Art. 8.

Tegen betaling van de administratieve kosten kunnen de tijdens het onderzoek gemaakte opmerkingen en geopenbare bezwaren aan iedereen worden medegedeeld.

Art. 9.

Na het verstrijken van de in artikel 6 bepaalde termijn houdt het college van burgemeester en schepenen een vergadering, waarop allen die zulks verlangen worden gehoord.

Na afloop van deze vergadering sluit het college het proces-verbaal waarin bewezen wordt dat de wettelijke formaliteiten zijn nageleefd.

Art. 10.

De tijdens het onderzoek gemaakte opmerkingen en bezwaren worden door de burgemeester aan de voor beslissing bevoegde overheid toegezonden.

Daaraan wordt het advies van het college van burgemeester en schepenen toegevoegd.

Art. 11.

De ingevolge het onderzoek genomen beslissing wordt met redenen omkleed. Daarin wordt melding gemaakt van de redenen waarom de bevoegde overheid de tijdens het onderzoek gemaakte opmerkingen aanneemt of verwierpt.

Tegen betaling van de administratieve kosten kan iedereen een afschrift van de beslissing bekomen.

Art. 12.

Alle bepalingen van deze wet zijn voorgeschreven op straffe van nietigheid van de aan een onderzoek onderworpen beslissing.

Art. 13.

Bij in Ministerraad overlegde besluiten kan de Koning

- 1° de tekst van de wetten die impliciet door deze wet worden gewijzigd, in overeenstemming daarmee brengen;
- 2° de tekst van de wetten in overeenstemming brengen met de terminologie van deze wet.

14 september 1977.

Art. 7.

Pendant ce délai, toute personne qui a des observations ou réclamations à présenter, en son nom ou au nom d'un groupe, les adresse par écrit ou oralement au collège des bourgmestre et échevins ou à un fonctionnaire délégué par celui-ci.

Ces observations et réclamations sont annexées au procès-verbal visé à l'article 9.

Art. 8.

Toute personne peut obtenir, moyennant remboursement des frais administratifs, communication des observations et réclamations formulées au cours de l'enquête.

Art. 9.

A l'expiration du délai prévu à l'article 6, le collège des bourgmestre et échevins tient une séance où sont entendues toutes les personnes qui le désirent.

A l'issue de celle-ci, il clôt le procès-verbal attestant du respect des formalités légales.

Art. 10.

Les observations et réclamations formulées au cours de l'enquête sont transmises par le bourgmestre à l'autorité compétente pour prendre la décision.

Elles sont accompagnées de l'avis du collège des bourgmestre et échevins.

Art. 11.

La décision prise à la suite de l'enquête est motivée. Elle mentionne les raisons pour lesquelles l'autorité compétente se rallie aux observations formulées au cours de l'enquête ou les rejette.

Toute personne peut obtenir, moyennant remboursement des frais administratifs, copie de la décision.

Art. 12.

Toutes les dispositions de la présente loi sont prescrites à peine de nullité de la décision soumise à enquête.

Art. 13.

Le Roi peut, par arrêtés délibérés en Conseil des ministres,

- 1° mettre le texte des lois qui sont modifiées implicitement par la présente loi en concordance avec celle-ci;
- 2° mettre le texte des lois en concordance avec la terminologie de la présente loi.

14 septembre 1977.

Ph. MAYSTADT,
C. F. NOTHOMB,
F. FRANÇOIS,
M. HANSENNE,
M. WATHELET.